

LA REAPARICIÓ DEL "GLARIS"

Havíem anunciat la reaparició regular del "Glaris" (Comentari a la vida nacional catalana) pel present mes d'octubre. Tot està a punt per a realitzar-la. Però tenint en compte que el final d'octubre coincideix amb un període electoral, propici, com tots, a confusions i epassionament, la seva redacció ha decidit ajornar-ne la sortida fins que les eleccions hagin passat. Fins ara hem anat rebent nombroses proves d'afecte i d'interès de tot Catalunya, les quals ens confirmen en la convicció que ja teníem de la seva utilitat i de la seva conveniència, indispensables i ens revelen palèsament la fretura que té Catalunya d'una publicació que sapiga i puguï assenyalar, en tot moment, per damunt el tumulte polític, l'interès suprem de la Pàtria.

ALBUM MERAVELLA

De fa dies es troba a la venda el volum cinquè de la Col·lecció "Album Meravella", dedicat a les interessants comarques del nord-est de Catalunya: Empordà, i Costa Brava, Cerdanya, Vall de Ribes, Camprodon, Ripollès, Comarca d'Olot, Alta i Baixa Garrotxa (Comarca de Banyoles) Gironès i la Selva. Figuren com a col·laboradors d'aquest nou volum, el qual supera en contingut i nombre de pàgines els anteriors, les següents signatures: F. Alasí i Maranges, Jaume Butinyà i Granés, Joan Danés i Vornedas, Miquel de Garganta, F. Martí i Julià, Carles Rahola, A. Rovira i Virgili, Modest Sabater i C. A. Torres.

DOS VOLUMS NOUS DE LA "FUNDACIÓ BERNAT METGE"

La biblioteca d'aquesta fundació està enriquida amb dos nous volums, un de la sèrie d'escriptors grecs i un altre de la sèrie d'escriptors llatins. El primer és el segon volum de les obres del tràgic Esquil, i comprèn les tragèdies "Els Set contra Tebes" i "Prometeu encadenat". La traducció i comentari, són la del primer volum, a càrrec de Carles Riba. El de la sèrie d'autors llatins, comprèn el primer volum del tractat de Sèneca "De la benefici". La introducció al tractat, la traducció, el text i les notes, han anat a càrrec del doctor Carles Cardó, traductor de les altres obres de Sèneca que figuren a la Biblioteca.

L'EXPOSICIÓ D'OLIS I AQUARELLES D'ALEXANDRE COLL I LA DE TREBALLS MECANOGRÀFICS DE LA SENYORETA MONTSERRAT ALBERICH

A les 10 d'avui, dissabte, s'inaugurarà a Syra la inauguració de l'exposició de pintures a oli i aquarelles originals de l'artista Alexandre Coll. Coincidint amb aquesta exposició la senyoreta Montserrat Alberich presenta diferents treballs mecano-gràfics que constitueixen una novetat dins les arts plàstiques. La senyora Vidua de Verdagué en el catàleg de l'exposició de referència ens fa la presentació amb aquestes paraules: "El treball que exposa Montserrat Alberich revela un gran temperament i una gran voluntat. D'una sensibilitat essencialment mecànica, ha sabut sublimar-la fins a donar vida a una obra artística ben admirable. Més que talag que podríem fer-ne als profans, ho volem dir prou que ha creat, ha sofert en els nostres conceptes, tant els que ha guanyat a l'estranger, dels quals ens cal remarcar la màxima distinció atorgada en el de La Haia". Cal visitar, doncs, aquesta exposició que tant honora a la seva creadora.

L'ASOCIACIÓ DE CARICATURES DE BENT DE TEATRE

També d'ara, avui, a les 10 hores d'art Syra, la inauguració d'una exposició de caricatures de gent de teatre que organitza la senyora Montserrat Alberich. Els autors són: Agustí Gual, Carles Riba, Joan Danés, Miquel de Garganta, F. Martí i Julià, Carles Rahola, A. Rovira i Virgili, Modest Sabater i C. A. Torres.

LES ARTS

La lliçó estructural de

S'EQUIM parlant, si us plau, d'aquestes coses verament actuals, d'una actualitat a prova de segles. ¡Oh, les pobres actualitats ni tan sols a prova d'uns mesos, d'unes setmanes, d'uns dies! I pensar que la gran majoria del ramat humà no en coneix d'altres i se n'atipa ¡I que els vils culpables d'això es passen impuners!

Parlavem, doncs, de l'aliança de vida i d'"artificial", en la tragèdia. Però velem com l'"artificial" de la tragèdia no tenia res a veure amb els arbitraris artificis "moderns" dels subjectivismes i els personalismes... estètics. I ja direm algun dia tots els malefics, als temps nostres, d'aquesta funesta paraula del Nord: "Estètica". Tot en l'artífici de la tragèdia, és, al contrari, impersonal, objectiu, necessari, racional, funcional en fi; funcional però, en un sentit més ampli i més pregon que no entenem molts qui ara abusen de la paraula. Els funcionalistes, per exemple, de l'arquitectura d'avui, es queden a mig camí generalment i en plenes funcions merament pràctiques materials, no espirituals. (Una casa no és "solament una màquina d'habitar").

L'artífici de la tragèdia ve d'exigències espirituals profundes que imposa l'ideal de la tragèdia. Cada nou artífici afegit pels poetes tràgics de la Grècia és fonamentava en un veritable descobriment dins la natura, l'essència mateixa de la tragèdia.

S'ha d'incloure en aquestes coses, i amb referència a totes les arts d'avui, i, sobretot, quan molts descobridors de la pólvora, es van assabentant de les perennals qüestions de forma, d'estructura, de tècnica, és a dir, de la construcció i afegiment de l'obra, i no vauen en l'art sinó això, i s'esdevenen místics i fins supersticiosos; pensu sinó, en llurs "coves màgiques" de les proporcions—fatales ventades de l'Orient que ja Pitàgores ens diu—i mireu com proven donar sentit a misteriosos efectes i encisos a aquestes coses tan clares i simples i tant normals com són els elements de l'estructura i de la proporció. I en això, arquitectes, i músics, i pintors, i escriptors i fins poetes revelen, malgrat llurs pretensions d'amor als intel·ligència, a la racionalitat, uns reconcs d'ànima on bullen encara les irracionalitats més perilloses. La forma, la estructura de la tragèdia, la diversitat dels seus nautes, l'alternància de les parts parlades, amb les parts corals, les divisions d'aquestes, les exigències respecte als personatges, el caràcter variat de les escenes, ara amb llargues tirades, ara amb diàlegs "placats", de Trassun

curtes, etc., etc., no tenen res de místics, ni res de místic en el fet que tot plegat satisfaci la intel·ligència per les relacions de proporció i harmonia, i unitat en la diversitat. T'hi va adreçat a satisfer necessitats físiques, racionals i adhoc físicoides de l'espectador, i les necessitats espirituals i naturals de la tragèdia.

Important és la meua natura; ve una estructura més racional, més funcional? Però ella no és tota la meua vida ni allò més important del meu ésser. És només un instrument ad-

Escola Catalana "Mossèn Cinto"

Passatge de Sant Joan, 113. CURS ESCOLAR 1933-34

Tots els dies, de les nou del matí a les nou del vespre queda oberta la matrícula per als cursos començaris i de perfeccionament o nitzats per aquesta escola.

Condicionis. — Lluenguatge, dill dimecres i divendres, de 7 a 8; tallà, dilluns, dimecres i divendres, de 8 a 9; francès, primer curs, dimarts, dijous i dissabte, de 7 a 8; aritmètica, dimarts, dijous i dissabte, de 8 a 9.

Aquests cursos i els del mateix ordre que en el successiu s'organitzaran constituiran un repàs dels coneixements elementals de cada matèria i l'ampliació d'aquests estudis en les arts i un coneixement més aprofundit. Seran, fins a cert punt, un complement a l'ensenyança primària.

Cursets de català.—Funcionen a càrrec del professor senyor J. C. Lles. La durada és de tres mesos.

Hores: dilluns, dimecres i divendres, d'un quart de nou a un quart de deu.

Ensenyaments musicals.—S'organitzen a càrrec dels professors senyora Ernestina Coma, senyorets Rosalinda Moliner i senyor Pere P.

Horari: piano, dimarts i divendres, de dos quarts de set a dos quarts vuit; solfeig i teoria, dimarts i divendres, de dos quarts de vuit a nou.

Els mètodes emprats en l'ensenyança seran els que es cursen al Conservatori del Liceu.

Durada dels cursos.—Les classes s'obriran al dia primer de novembre, i acabaràn el curs de cada curs que dura tres mesos, es clourà el 30 de juny.

Misèria de la crítica

per A. Esclusans

article d'ho-
de "La Pu-
per un tal-
lars, en el
mes quan-
marge dels
a a plants-
de la utilitat
de la crítica.
de una situ-
La res-
és que no
Munet de
de la Misèria
aves activi-
agrícola do-
Carles Ribes
de l'una ma-
ma probitat
de els drets.
en actiu, i
en un dia)

millors llibres catalans. El programa del periòdic, d'aquest i d'altres, és de gràcia a ultrança. I quan un llibre sobresurt del to apagat general, i per tant, fa ressortir d'una manera excessiva la utilitat de la crítica i la col·laboració, se l'elimina, simplement. I es dona ja el cas paradoxal i divertit que la selecció del nostre periòdic, amb un bon encert que l'honora, ja es malia dels llibres dels quals se parla massa, i es fa en car-

vi, dels llibres dels quals no en parla ningú.

En la taula de l'art, el crític és el paratit. L'escriptor en prosa o en vers tindrà sempre el simple crític, l'home que només és crític, per un ésser mancat i perfectament inútil. Ara bé; quin interès pot tenir per a l'autor el comentari d'altre? Un interès d'agraïment, i prou. Entre nosaltres, cada dia més, daïcament s'amiran salvant els escriptors que produïxin en nom d'un sistema, i que a ell s'atenguin rigidament a l'hora d'escriure. L'autor responsable, en escriure, sap perfectament tot el que hi ha i el que no hi ha en la seva obra. Ja han passat els temps en què els autors eren una mena d'infantils, que produïen sense saber per quins nous camins ven. L'autor perfecte és aquell que fa exactament allò que es proposa fer. I això només pot aconseguir-ho l'home que empleja quarantilles cada dia. No serà, per ventura, aquesta sobrietat de producte constant, la cosa que irrita els mediocres i els impotents, creient-los a desfigurar la veritat i a fer veure el blanc negre? No és tolerable, i ho serà cada dia menys, a Catalunya, el pobre senyor Canons, que es posa a fer de crític sense documentar-se abans com cal, i maliciós, en omeïglans, la intenció i la realització de l'obra criticada. A l'autor no pot interessar-li absolutament gens el que pensin els altres de les seves obres; però sí surt un bon crític en forma de crític amable, el moxy que pot atorgar l'autor certifi- cat és que no se l'insulti dient-li que ha volgut fer el que no s'ha proposat i cobrint les seves obres pures i netes amb un raig de desterres men- fals intolerables. Jo comprenc que els primers llibres d'un llibrat siguin incomprencos per la crítica en actiu; el que no comprenc és la poca-solta, quan no la mala fe, dels crítics que parlen d'un autor solvent amb un to i una mentalitat de criada de serval.

No em plau gens parlar de mi. Em molesta encara més tenir de sortir, de tant en tant, al pas dels comentaris gratuïts i pedestres. Però encara em molesta més que on hi ha una intenció sistemàtica rigidament intel·lectualista s'hi vulgui veure entès, un resultat mental d'home que camina a la deriva i que no sap el que es fa. Forto ja escrits avui, quatre-cents-vuit "Ritzos". I espero mentre els cont anys, per deixar-me escrits quatre-cents-vuit més, o més, si és possible. Per tant, em sembla que ja és hora que els pe- dants que vulguin parlar d'ells i de mi s'abstinguin llanhent, i amb la màxima honradesa...

Les despulles de Blasco Ibañez

LA REPRESENTACIÓ DE CATALUNYA A L'ACTE CIVIC DE VALENCIA

Aquest matí, amb el tren de les 8'54, ha sortit cap a València el President de la Generalitat senyor Francesc Macià, per tal d'assistir a la ciutat del Túria al grandios acte civí amb motiu de rebre les despulles del seu compatriota Vicenç Blasco Ibañez.

Acompanyaven l'honorable President de la Generalitat els destacats polítics valencianistes senyors Marco Miranda, Gerand i Barrera i l'oficial major de l'Ajuntament de València, senyor Burgos.

En el mateix vagó especial, un luxós "break" de la companyia, marxaren també, acompanyant al senyor Macià, el conseller delegat senyor Santaló, els diputats senyors Andreu, Ramon, Fontbernat, et secretari del President senyor Alavedra i el capità dels Mossos de l'Esquadra senyor Rosofel.

En el primer vagó del tren hi anava la representació de l'Ajuntament de Barcelona, composta pels regidors senyors Sánchez Siva, Oller i San- blancat, el cap de ceremonial senyor Ribé i quatre masors.

Al parador del Passeig de Gràcia, pujà al "break" ocupat pel senyor Macià l'abonable doctor Aiguader.

Acudiren a l'estació de França per a assistir al senyor Macià, la seva filla Maria, el president del Parlament senyor Casanoves, els consellers senyors Corominas i Barrera, i el diputat senyor Balser Pira.

EL CINEMA

NOCES D'OR D'ALBERT LAMBERT

El dia 21 de novembre proper farà cinquanta anys que debutava a l'Òdeon de París, en "Severo Terrell", el francès Coppée, un jove artista sortit de tres del Conservatori, on acabava d'obtenir-se brillantment un primer premi de tragèdia en "Hamlet". Albert Lambert. Per a celebrar aquest esdeveniment els comediants francesos han tingut la dellosa idea de donar una representació en honor de l'ur eminent degà. Així el dia 22 de novembre, es farà una funció en el curs de la qual Lambert farà un acte de "Severo Terrell" i del "Missantrop", de Molière.

MAX REINHARDT A FRANÇA

Perseguit pels hitlerians (plijer per a ella), Max Reinhardt es refugià a França, on el seu formidable talent d'home de teatre no ha quedat sortamentament sense utilització. Actualment dirigeix els assaigs de "L'assata pinyada" de Johann Strauss al teatre Figalí.

CECILE SOREL ES PRODIGA
La importància d'una missió en escena inimaginable ha obligat a la gerència del Casino de París, a ajornar aquesta vegada irrevocablement, fins el dia d'ahir, la gran primera gala de "Vive Paris", per al debut de Cecile Sorel — la llustre actriu teatral passada al musio-hall. Ray Ventura i els seus col·legials, acompanyaran l'òxinia estel.

CARNERA VEDETTE?

Circula el "potin" que Carnera farà cinema. Per bé que els humoristes hi troben matèria per a bromejar, és cosa sabuda que Primo Carnera, que encara que tingui un aspecte bastant brutal, és un home força sensible. Athur sap portar de vegades la seva sensibilitat una mica lluny. Així, femim que quan rodava "un fals matx" amb Max Baer, per al film "Lo Boxeur et la Dame", el campió del món va establir una gran amistat amb el seu futur challenger, i a menys que Carnera i Baer no es barallin, Primo assegura que es- tima massa a Max per poder fer amb ell un matx de boxa "de debu".

CONTRA LA COMPETÈNCIA ANGLESA

Després de les glimes converses hagudes amb Grifó Pommer — administrador delegat de les produccions "Fox-Europa" — Robert T. Kane, que ha estat elegit president del Consell d'administració d'aquesta societat, ha partit cap a America. Als Estats Units, Mr. Kane consagrarà una gran part del seu temps a la preparació de la futura col·laboració entre Hollywood i París respecte de grans produccions franco-americanes.

UN ALTRE MITE

A Venècia s'estan acabant de rodar els victerios de "Casanova". És un personatge aquest, que ha estat vicri més d'una vegada a la pantalla. Esperem veure'l una tercera, i una quarta.

EL CINEMA A L'ESCOLA

Del 1930 ena arriba la notoria el cinema. No tan sols una part dels membres de l'Escolament, sinó professors han trobat un efecte d'interès al cinema a l'escola. Cinc institucions han estat honorades amb callositat aquesta drecera tan interessant. A bona lloc d'elles de primer i segon grau de la província d'Al- lizarra, han estat instal·lats s'empres aparats.